

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 1
U ZAGREBU
PRIMLJENO

65 Pž-7459/2017-2

28-12-2017

poštom — neposredno
u 3 primj. priloga
pristojba

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom PET-PROM d.o.o., Zagreb, Vrtni put 5, OIB 67247311476, odlučujući o žalbi vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB 26702280390, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2353/2017 od 8. studenog 2017., u sjednici vijeća održanoj 12. prosinca 2017.

riješio je

Uvažava se žalba vjerovnika Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Zagreb i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2353/2017 od 8. studenog 2017. u dijelu točke I. izreke, redni broj 183, kojim je utvrđena tražbina ovog stečajnog vjerovnika u iznosu od 29.301.767,95 kn kao tražbina pod odgovornim uvjetom koji nastupa ako glavni dužnik ne namiri dug vjerovniku ili ako dužnik ne izvrši neku činidbu.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2353/2017 od 8. studenog 2017. u točki I. redni broj 183. njegove izreke priznata je tražbina vjerovnika Hrvatska banka za obnovu i razvitak u iznosu od 29.301.767,95 kn kao tražbina pod odgovornim uvjetom koji nastupa ako glavni dužnik ne namiri dug vjerovniku ili ako dužnik ne izvrši neku činidbu.

Protiv tog rješenja vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak je pravovremeno prijavio žalbu. U žalbi navodi kako je njegova tražbina pogrešno navedena u tablici utvrđenih tražbina zato što je prijavio tražbinu prema dužniku po osnovi ugovora o kreditu i svoje razlučno pravo i nije se odrekao prava na odvojeno namirenje i nije pristao na odgodu namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo. Tvrdi da to jasno proizlazi iz njegove prijave tražbine i da je njegovo razlučno pravo navedeno u tablici prijavljenih tražbina objavljenih na stečajnoj oglasnoj ploči 25. rujna 2017. pa nije jasno zašto ga je u spisniku s ročišta prvostupanijski sud propustio navesti u tablici vjerovnika koji su prijavili razlučno pravo i koji se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje odnosno na koje stečajni postupak ne utječe kako je to propisano odredbom članka 66. Stečajnog zakona. On tvrdi da, sve kada bi njegova tražbina trebala biti ispitana i utvrđena, u pobijanom rješenju je pogrešno utvrđena kao uvjetna/regresna s obzirom na to da dužnik kao sudužnik iz ugovora o kreditu odgovara kao glavni dužnik kako je to propisano odredbom članka 43. Zakona o obveznim odnosima. Predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži njegovu žalbu i

preinači pobijani dio rješenja tako da njegovu tražbinu svrsta u tablicu vjerovnika koji su prijavili razlučno pravo i nisu se odrekli prava na odvojeno namirenje.

Dužnik je u odgovoru na žalbu predložio da ovaj drugostupanjski sud uvidom u prijavu tražbine utvrdi proizlazi li iz nje istinitost žalbenih navoda o tome da vjerovnikova tražbina nije trebala biti uvrštena u tablicu priznatih tražbina, te da vjerovnik nema pravnog interesa osporavati rješenje kojim je njegova tražbina priznata kao uvjetna/regresna budući da mu je priznat status vjerovnika, a način namirenja će se utvrđivati tek u predstečajnom planu.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst; dalje: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

Prema podacima iz preslike dijela spisa koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu, proizlazi da je u predstečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom, vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak prijavio tražbinu u iznosu od 29.301.767,95 kn po osnovi ugovora o kreditu broj G-61712 i dodatka tom ugovoru za koju tražbinu vjerovnik raspolaze izvršnom ispravom za iznos od 35.000.000,00 kn u vidu sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama i poslovnim udjelima radi osiguranja novčane tražbine solemniziran pod brojem OV-1536/13 od 12. veljače 2013. i zadužnicom solemniziranom pod brojem OV-1302/13 od 4. ožujka 2013. Pored ostalih podataka o upisu razlučnog prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi, ovaj vjerovnik je dao izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i da ne pristaje na odgodu namirenja iz predmeta na koje se odnosi njegovo razlučno pravo.

Prema odredbi članka 38. stavka 1. Stečajnog zakona razlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje. Iz sadržaja prijave koju je žalitelj podnio Financijskoj agenciji 21. rujna 2017. jasno proizlazi kako je u svemu postupio po ovoj zakonskoj odredbi. Stoga žalitelj osnovano tvrdi da je njegova tražbina pogrešno svrstana u tablicu ispitanih tražbina iako je dao izjavu da se kao razlučni vjerovnik ne odriče prava na odvojeno namirenje.

Nadalje, prema odredbi članka 49. Stečajnog zakona na ročištu radi ispitivanja tražbina sud sastavlja tablicu ispitanih tražbina i tablicu razlučnih prava tako da se u tablicu ispitanih tražbina za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojem iznosu je utvrđena, odnosno osporena, uz obveznu naznaku razloga osporavanja, a u tablicu razlučnih prava unose se tražbine razlučnih vjerovnika ako plan restrukturiranja zadire u njihova prava.

Iz zapisnika s ročišta radi ispitivanja tražbina u predstečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom održanog 8. studenog 2017. proizlazi da je sastavljena tablica vjerovnika koji su prijavili razlučno pravo prema odredbi članka 38. Stečajnog zakona i među tim vjerovnicima nije naveden žalitelj. S druge strane iz preslike dijela spisa koji je uz žalbu

1125

unesena u tablicu razlučnih prava kako je to propisano odredbom članka 49. stavka 3. Stečajnog zakona.

Na temelju navedenog proizlazi kako tražbina žalitelja nije trebala biti unesena u tablicu ispitanih tražbina, pa nije bilo potrebno odlučivati o tome je li ta tražbina pogrešno označena kao uvjetna/regresna tražbina.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 373. točkom 3. ZPP-a valjalo ukinuti rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu bez potrebe vraćanja na ponovan postupak.

O tome treba li tražbinu žalitelja unijeti u tablicu različitih prava odlučit će prvostupanjski sud u nastavku ovog predstečajnog postupka.

Zagreb, 12. prosinca 2017.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. z. B. Vraagstuk